

Pùpkis Aldonas (gimė 1939 sausio 5 Kazlų Rūdoje), lietuvių kalbininkas, dr. (1967). 1962 baigė Vilniaus u-tą. 1962-65 Leningrado u-to aspirantas. 1965-2000 dėstė Vilniaus u-te; 1965-72 Eksperimentinės fonetikos laboratorijos vedėjas; doc. (1972). 1968–89 periodinio leidinio „Mūsų kalba“ atsakingasis redaktorius, 1990–2000 žurnalo „Gimtoji kalba“ vyriausiasis redaktorius. Nuo 1997 Lietuvių kalbos draugijos pirmininkas. Disertacija – „Priebalsių junginiai dabartinėje lietuvių literatūrinėje kalboje“; šia tema paskelbė straipsnių (*Klb.* 14, 1966; 15, 1967). Parengė mokomąją knygą „Lietuvių kalbos bendrinė tartis“ (su Antanu Pakeriu, 1968, ³2004). Parašė studijų vadovą „Kalbos kultūros pagrindai“ (1980). Sudarė „Kalbos praktikos patarimus“ (1976, ²1985), Juozo Balčikonio „Rinktinius raštus“ (1–2, 1978–82), Andriaus Ašmanto „Rinktinius raštus“ (1996), parengė Ašmantui skirtą knygėlę „Iš lietuvių kalbos kultūros istorijos“ (1988), atsiminimų knygą apie Balčikonį „Dėk žodį prie žodžio – turėsi žodyną“ (su Birute Goberiene, 2006). Parašė daug straipsnių iš lietuvių kalbos kultūros, recenzijų. Su Marija Razmukaite ir Rita Miliūnaite parengė „Vietovardžių žodyną“ (2002, vyr. red. ir vienas iš sudarytojų). Redagavo „Zanavykų šnektos žodyną“ (1, 2003). Vadovauja „Kalbos patarimų“ rengimui. Išleido mokomąją knygą „Kalbos kultūros studijos“ (2005).

L: Sabaliauskas A. *Lietuvių kalbos tyrinėjimo istorija 2*, Vilnius, 1982, p. 98–99.

A. S.

Lietuvių kalbos enciklopedija, sudarė Kazys Morkūnas, Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidybos institutas, 2008, p. 440–441.